ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ (ਰਜਿ.)

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8162 ਦਾ 2012)

ਅਗਸਤ 29, 2022

[ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਐਕਟ, 1972: ਧਾਰਾਵਾਂ 1(3)(ਸੀ), 2(ਈ), 13, 13ਏ - ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2009 - ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13ਏ ਦਾ 1972 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 3.04.1997 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਵਾਇਦ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 2009 ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਨਿਵ੍ਰਿਤੀ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਪੰਗਤਾ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਨਿਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2009 ਨੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, 2004 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧਾਂ ਅਤਾਰਕਤਾਪੂਰਣ, ਅਤਿਰਿਕਤ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਰੁੱਧ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਸਤੂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉਲਟਣਾ ਮਾਨਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜੋ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧਾਂ ਅਤਾਰਕਤਾਪੂਰਣ ਹਨ ਉੱਥੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉੱਚੀ-ਸੀਮਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਚੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਵੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ – ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਨਾ ਤੋ ਬੇਤੁਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਖਤ – ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣਾ ਭੇਦਭਾਵ ਸੀ, ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਲਾਭ, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ/ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ – ਮੁੜ ਅਸਰ ਨਾਲ ਸੋਧ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਅਨਿਆਇ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ – ਸੋਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਬਣਤਾ ਅਤੇ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਖਾਮੀ ਕਾਰਨ ਨਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੁੜ ਅਸਰ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਰਜ – ਵਿਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ – ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: 1.1 ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਟਿਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਉਪਧਾਰਾ (ਈ), ਜੋ ਕਿ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ

1997 ਤੋਂ ਮੁੜ ਅਸਰ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 13A, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/ 1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਅਸਰ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਲਟਣਾ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਾਵਾਂ ਵਿਭਾਜਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜੋ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 13]

1.2 ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਮੁੜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਸੋਧ ਐਕਟ, 2009 ਰਾਹੀਂ, ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਦੀ ਸੋਧੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 13ਏ ਨੂੰ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸੋਧ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕ□ਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਣਜਾਣ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਣਜਾਣ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਮਰੰਮਤ ਰਾਹੀਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਏ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਂਜਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿੱਤੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਜਨਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਪਰਯਾਪਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਦੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਸੀ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲਯੋਗ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹੋਰ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਅਧੀਨ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੂਰਵ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰਵ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾਓਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14]

1.3 ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਬੇਤੁਕੀਪਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੋਧ ਵਿੱਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਦੇਣਦਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉੱਚ-ਸੀਮਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਚ-ਸੀਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਵੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 15, 16]

1.4 ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਨੂੰ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। 5 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਸੁਪਰਾਨੂਏਸ਼ਨ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ, ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਪੰਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਡਿਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣੈ ਦਾ ਸਹੀ ਅਸਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 16 ਸਤੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਜਾਰੀ ਅਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਲਟ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।[ਪੈਰਾ 19]

1.5 ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 14, 19(1)(g), 21 ਅਤੇ 300-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਾਮਾਨਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਦਭਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਲਾਭ ਸੀ, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ/ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਿੱਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੋਧ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤੀ ਗਈ ਅਨਿਆਇ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਦੇਣਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਵਿਸਫੋਟ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਕੰਜੂਸੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਠਾਨ ਵਜੋਂ, ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਝ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਤਰਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜੋ ਇਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ

ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਜੋ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਅਤੇ ਵਾਂਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ/ਹਨ। ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਪਾਰੀਕਰਣ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਸਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਕੂਲ ਫੀਸ" ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

1.6 ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੈਧ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਭਾਵ, ਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨ ਲਾਉਣਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬੰਧਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਹੜੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ, ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਨੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਭਲਾਈਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ “ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ” ਤੱਕ ਵਧਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਸੋਧ ਦਾ ਮਕਸਦ ਭਲਾਈਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਹੱਥ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।[ਪੈਰਾ 22]

1.7 ਠਹਿਰਾਓ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਜ ਤੋਂ 6 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ/ਅਧਿਆਪਕ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 26]

ਗੁੱਡਇਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਜੀ.
ਦੇਵੇਸਰ (1985) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 45; - ਭਰੋਸਾ (ਪੈਰਾ 25)

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2004) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 755 :[2004] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 470; ਏ. ਸੁੰਦਰਮਬਾਲ ਬਨਾਮ ਗੋਆ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਉ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (1988) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 42 :[1988] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 604; ਹਰਿਆਣਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸਟੇਟ (1996) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.225 : [1996] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 253; ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਅਰੋਰਨ ਸੁਗਰ ਲਿਮਿਟੇਡ. (1997) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 326 : [1996] 8 ਸੁਪਲ.ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 193; ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਮਨ ਲਾਲ ਕੇਸ਼ਵਲਾਲ ਸੋਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1983) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 33; [1983]2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 287; ਟੀ.ਆਰ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1986) ਸੁਪਲ ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 584. ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੁਸ਼ਾਰ ਰੰਜਨ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1994) 5ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 450 : [1994] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 651; ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1969) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 283 : [1970] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 388;ਉਜਾਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (II) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1989) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 488 : [1988] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 770;ਨੈਸ਼ਨਲ ਏਗਰੀਕਲਚਰਲ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ(2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 23 : [2003] 3

ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੰਡਕਟਰਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਸਟੇਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਸਿਟੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2019) 19 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529; ਵਿਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਕੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2020) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 1: [2020]10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 135; ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 1992 ਸੁਪਲ. (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 191 ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਦਰਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1994) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 9 : [1993] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 178; ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ (2002) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 481 : [2002] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587; ਇੰਡੀਅਨ ਸਕੂਲ, ਜੋਧਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2021) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 517 : 2021 (5) ਜੇ.ਟੀ. 432; ਲੋਹੀਆ ਮਸ਼ੀਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1985) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 197: [1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 686; ਜੇਠਾਨੰਦ&ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਟੇਟ (1960) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 755; ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ. 1931 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਪੀ.ਸੀ. 37; ਖੁਦਾ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੈਲੇਡੋਨੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਕੈਲ 132; - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਹਵਾਲਾ

[2004] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 470 ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1988] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 604 ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 253 ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1996] 8 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 193 ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1983] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 287 ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1994] 1 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 651 ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1970] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 388 ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1988] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 770 ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2003] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2020] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 135 ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1993] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 178 ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2002] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 686 ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2019] 19 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 529 ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2020] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 135 ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1990] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 212 ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1993] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 178 ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2002] 3 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 587 ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 686 ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1985] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 197 ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ [1960] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 755 ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

(1985) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 45 ਪੈਰਾ 25 ਤੇ ਨਿਰਭਰ/ਅਨੁਸਰਿਤ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਅਧਿਕਾਰਤਾ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8162 ਦਾ 2012.

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 02.12.2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 6168 ਦਾ 2010.

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8684 ਦਾ 2012, 2229, 9406 ਦਾ 2013, 6316-6329, 6330-6331 ਦਾ 2017, 3870, 7457, 7458, 7459, 7460, 7461, 7462 ਦਾ 2018, ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 12535 ਦਾ 2014, 15069 ਦਾ 2015, 19930 ਦਾ 2017, 3293 ਦਾ 2019 2235 ਦਾ 2020, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 44 ਦਾ 2016, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 1158 ਦਾ 2019 ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੇਸ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 104 ਦਾ 2015 ਨਾਲ।

ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਐਸ. ਕੇ. ਗੁਪਤਾ, ਭੁਵਨ ਕਪੂਰ, ਮਿਸ. ਅਲਕਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਮਿਸ. ਸਵਾਤੀ ਘਿਲਡਿਯਾਲ, ਸਿੱਧਾਰਥ ਸਿਨਹਾ, ਮਿਸ. ਸ਼੍ਰਤੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼ਿਵਮ ਸਿੰਘਾਨੀਆ, ਨਰਿੰਗ ਚੰਬਵਾਲੇ ਜ਼ੇਲੀਅੰਗ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਰਾਵਤ, ਮਿਸ. ਜਾਨਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਮੱਕੜ, ਨਵਾਂਜੈ ਮਹਾਪਾਤਰਾ, ਤਥਾਗਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਆਦਿਤਯ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਰਮਨ ਯਾਦਵ, ਅਮਰੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਅਵੀ ਸਿੰਘ, ਮਨੋਹਰ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਰਨ ਢਲਰਾ, ਆਦਿਤਯ ਪੁਰੋਹਿਤ, ਮਿਜ਼ਬਾ ਧੇਬਕ, ਰੰਜਨ ਕੁਮਾਰ ਪਾਂਡੇ, ਅਮੋਲ ਨਿਰਨਲਕੁਮਾਰ ਸੂਰਯਵੰਸ਼ੀ, ਆਰ. ਪੀ. ਗੁਪਤਾ, ਅਸ਼ੋਕ ਮਾਥੁਰ, ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ, ਮਿਸ਼ਰਾ ਸੌਰਭ, ਮਿਸ. ਸ਼ੋਭਾ ਗੁਪਤਾ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਬਾਹੁਗੁਣਾ, ਸ਼ੁਭਮ ਜਲਾਨ, ਮਿਸ. ਪ੍ਰਾਚੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ. ਸਾਕਸ਼ੀ ਤਿਵਾਰੀ, ਮਿਸ. ਕਾਮਿਨੀ ਜੈਸਵਾਲ, ਨਚਿਕੇਤਾ ਜੋਸੀ, ਮਿਸ. ਸੁਚੇਤਾ ਜੋਸੀ, ਮਿਸ. ਹਿਮਾਦਰੀ ਹਕਸਾਰ, ਮਿਸ. ਮੇਧਾਵੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਨੀਰਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਅੰਕਿਤ ਗੋਇਲ, ਕੁਨਾਲ ਵਰਮਾ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੌੜ, ਅਜੀਤ ਪ੍ਰਵੀਣ ਵਾਘ, ਸੁਧਾਂਸੂ ਚੌਧਰੀ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਕਾਨੇਤ ਨੀਲੱਪਾ ਤੇਰਦਲ, ਸੁਮੇਰ ਸੋਧੀ, ਡੀ. ਸੁਵਾਨ ਵਾਡਵਾ, ਮਿਸ. ਦੀਪਾਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਮਿਸ. ਰੁਚੀ ਕੋਹਲੀ, ਮਿਸ. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮਿਸ. ਰਣਜੀਤਾ ਰੋਹਤਗੀ, ਮਿਸ. ਸਮਤੇਨ ਡੋਮਾ, ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਰਾਜੇਸ਼ ਇਮਾਂਦਾਰ, ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਸੋਲੰਕੀ, ਮਿਸ. ਰੇਵੰਤਾ ਸੋਲੰਕੀ, ਵਾਸਿਮ ਐਲ. ਸ਼ੇਖ, ਰਾਉਫ ਰਹੀਮ, ਮਿਸਿਜ਼ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਅਧਿਵਕਤਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਖਾਸ ਛੱਡ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਖਾਸ ਛੱਡ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ, ਜੋ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ- ਲਖਨਊ ਬੈਂਚ1 ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ,

1 ਸਿਟੀ ਮੋਂਟੇਸਰੀ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਬੈਂਚ ਨੰਬਰ

3075/2015; ਅਤੇ ਸਿਟੀ ਮੋਂਟੇਸਰੀ ਸਕੂਲ ਬਨਾਮ ਅਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਮਿਸਕ. ਸਿੰਗਲ ਨੰਬਰ 4853/2017. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ2SUPERSCRIPT, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ3SUPERSCRIPT, ਬੰਬਈ-ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਬੈਂਚ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ4SUPERSCRIPT, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ5SUPERSCRIPT, ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ-ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਬੈਂਚ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ6SUPERSCRIPT ਅਤੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼,-ਇੰਦੌਰ ਬੈਂਚ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ7SUPERSCRIPT, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਅਧੀਨ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ – ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਐਕਟ, 19728SUPERSCRIPT ਦੀ ਧਾਰਾ 2(e) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13A ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਵੈਧਤਾ, 3ਰਦSUPERSCRIPT ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 20099SUPERSCRIPT ਰਾਹੀਂ।

(3) ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ – (ਕ) ਹਰੇਕ ਫੈਕਟਰੀ, ਖਾਨ, ਤੇਲਖੇਤ, ਬਾਗਾਨ, ਬੰਦਰਗਾਹ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ;

(ਬੀ) ਹਰ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਕਾਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ;

(ਸੀ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਕਾਮ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਨਾਲ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

4. ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ.ਓ. 239 ਰਾਹੀਂ, ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ" ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ, 8 ਜਨਵਰੀ 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

5. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II), ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸ ਜਾਂ ਦਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਗਏ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਚੁੱਕਿਆ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 3ਏ ਵਿੱਚ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1984 ਦੁਆਰਾ 18 ਮਈ 1984 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ 24 ਮਈ 1994 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

“2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ. –
xx xx
xx

(ਈ) ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਸਿੱਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ, ਫੈਕਟਰੀ, ਖਾਨ, ਤੇਲ ਖੇਤਰ, ਬਾਗ਼, ਬੰਦਰਗਾਹ, ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁਸ਼ਲ, ਅਰਧ-ਕੁਸ਼ਲ, ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲ, ਮੈਨੂਅਲ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਕਲਰਕੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਹੈ।”

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਣਨਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਜੋ ਕੁਸ਼ਲ, ਅਰਧ-ਕੁਸ਼ਲ ਜਾਂ ਅਕੁਸ਼ਲ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ 4ਥ ਮਈ 2001 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ।

7. ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ 13ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ 2004 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਾਰੀ ਮਟੇਰੀਆ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸਿਤ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੀਮਾਬੱਧ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਏ. ਸੁੰਦਰਾਂਬਲ ਬਨਾਮ ਗੋਵਾ, ਦਮਨ ਅਤੇ ਦੀਉ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਅਣਪਛਾਤੇ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਨਿਊਨਤਮ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ, 1948, ਅਤੇ ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ, 1965, ਦੇ ਅਧੀਨ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਅਧੀਨ “ਕਾਮਿਆਂ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਨਿਧੀ ਅਤੇ ਵਿਵਿਧ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਐਕਟ, 1952 ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਅਧੀਨ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਸ਼ਲ, ਅਕੁਸ਼ਲ, ਅਰਧ-ਕੁਸ਼ਲ, ਮੈਨੂਅਲ, ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ, ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਕਲਰਕੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 25 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“25. ਜਦੋਂ 1972 ਵਿਗ਼ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਿਛਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਗਰੂਕ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸਨੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਸ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਨੂੰ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ, ਮੈਨੂਅਲ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿੱਚ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ” ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(e) ਵਿੱਚ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਨਾ-ਵਰਤੋਂ ਸਾਡੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਫਿਰ ਵੀ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਵਾਂਜਿਆ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ:

“26. ਸਾਡੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਚੇ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।”

8. 26ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ 2007 ਨੂੰ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2007, ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਸ਼ਬਦ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ। ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਬਿੱਲ ਨੂੰ 10ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ 2007 ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਿਮਰਸ਼ ਅਤੇ ਗਹਰੀ ਸੋਚ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਖੜ੍ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ 26ਵੀਂ ਖੜ੍ਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਰਿਪੋਰਟ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ 3ਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“36…ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਲ 2004 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਨਾਮੁਰਾਦ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪਿੱਛੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਭਾਵ ਕਿ 1997 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਕਨੀਕੀ ਖਾਮੀ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਾਰਨ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਧਾਰਾ 2 (ਈ) ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ।”

9. 26ਵੀਂ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦਿਆਂ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ (ਸੋਧ) ਬਿੱਲ, 2009 ਨੂੰ 24ਵੀਂ ਫਰਵਰੀ 2009 ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 31ਵੀਂ ਦਸੰਬਰ 2009 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਕਲੌਜ਼ (ਈ) ਨੂੰ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ 3ਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪਿੱਛੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ. –
xx xx xx

(ਈ) “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂਅਲ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਕਿਸੇ ਫੈਕਟਰੀ, ਖਾਨ, ਤੇਲ ਖੇਤਰ, ਬਾਗ਼, ਬੰਦਰਗਾਹ, ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ, ਦੁਕਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ;”

“13A. ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ.–ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 3ਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2009, ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲੇਬਰ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਮੰਤਰਾਲਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਐਸ.ਓ. 1080, ਮਿਤੀ 3ਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2009 ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

10. ਸੋਧ ਐਕਟ, 2009 ਲਈ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡਜ਼ ਅਤੇ ਮਿਸਲੇਨੀਅਸ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨਜ਼ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2009 ਨੂੰ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁੜਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਾਸ ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਪਰਾਨੂਏਸ਼ਨ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਪਾਹਜਤਾ ਉੱਤੇ।

11. ਕਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੈਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 32 ਅਧੀਨ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

12. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 245, 246 ਅਤੇ 248 ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਬਨਾਮ ਅਰੋਰਨ ਸੁਗਰ ਲਿਮਿਟੇਡ.16 ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਗੁਜਰਾਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨ ਲਾਲ ਕੇਸ਼ਵ ਲਾਲ ਸੋਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ17, ਟੀ.ਆਰ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਹੋਰਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ18ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਬਨਾਮ ਤੁਸ਼ਾਰ ਰੰਜਨ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ19, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ, ਮਿਟਾਉਣ ਜਾਂ ਨਾਸ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂ ਮੁੜਤੋਂ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੜਤੋਂ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13ਏ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(a) ਸੋਧ ਐਕਟ 2009 ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(b) ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਜਾਇਜ਼, ਅਤਿਰਿਕਤ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਰੁੱਧ।

13. ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਖੋਟਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਮੁੜ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 13A, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਫਲ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਲਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ

ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਲਟਣਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜੋ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਤਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਥਰਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰਪੂਰਵਕ ਉਦਧਰਣਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾਟਨ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੋਚ ਬੋਰੋ ਮਿਊਨਿਸਿਪੈਲਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ,20 ਵਿਜਾਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (II) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ21 ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਏਗਰੀਕਲਚਰਲ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਮਾਰਕਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ.22

14. ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਮੁੜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਸੋਧ ਐਕਟ, 2009 ਰਾਹੀਂ, ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਦੀ ਸੋਧੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 13ਏ ਨੂੰ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਸ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸੋਧ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕ□ਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਣਜਾਣ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਰੰਮਤ ਰਾਹੀਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਾਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਏ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਵਾਂਜਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿੱਤੀ ਖਰਚ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਥੋੜੇ ਭਾਰ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਓਵਰਰੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 26 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਪਰਯਾਪਤ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਦੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯਕੀਨੀ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ, ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਹੋਰ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਅਧੀਨ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਿਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ।

15. ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਗੁੱਡਇਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ

ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਜੀ. ਦੇਵੇਸਰ24SUPERSCRIPT ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 24 ਜਨਵਰੀ 1961 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ 1974 ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। 16 ਸਤੰਬਰ 1972 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਵੇਤਨ ਰੁ. 1,000/- ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰੁ. 1,000/- ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੇਤਨ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੁਤਾਬਕ, ਨਿਯੋਕਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੀਏਜੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 425SUPERSCRIPT ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ

ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 69 ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (II) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1989) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 488. (1985) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 45.

24. ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ।—(1) ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦੇਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,— (a) ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਾਨੂਏਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਜਾਂ (b) ਉਸ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ 'ਤੇ, ਜਾਂ (c) ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਸਮਰੱਥਤਾ 'ਤੇ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਅੰਤ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥਤਾ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ: ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਾਨੂਏਸ਼ਨ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਅਸਮਰੱਥਤਾ 'ਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਹੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਨਾਬਾਲਗ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਬਾਲਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬਹੁਮਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ।

ਵਿਆਖਿਆ.—ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਜਿਹੀ ਅਯੋਗਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਲਈ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

(2) ਹਰ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ, ਮਾਲਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ:

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੁਕੜਾ-ਦਰ-ਟੁਕੜਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁੱਲ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਔਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਓਵਰਟਾਈਮ ਕੰਮ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਹੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਸਮੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਾਲ ਭਰ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਾਲਕ ਹਰੇਕ ਮੌਸਮ ਲਈ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ.—ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦਰ ਨੂੰ ਛਬੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਦਰਾਂ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(4) ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਘਟਾਏ ਗਏ ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਨਖਾਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਘਟਾਏ ਗਏ ਤਨਖਾਹ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਕਰਾਰ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੀਆਂ ਬਿਹਤਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ।

(6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ,—

(ਕ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋਣ ਲਈ ਜਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(ਖ) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

(i) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੰਗਾਮੀ ਜਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਵਰਤਾਉ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋ

16. ਅਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸੋਧ ਵਿੱਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਉੱਚ-ਸੀਮਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਚ-ਸੀਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਵੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ।

“64. ਗੌੜਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ 31-8-2016 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਅਸਰਦਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। “ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਲੈਕਸ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ.(17ਵੀਂ ਸਦੀ) (ਕਾਨੂੰਨ, ਫੈਸਲਾ, ਆਦਿ ਦਾ) ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਦਾਇਰਾ ਜਾਂ ਅਸਰ ਵਧਾਉਣਾ। — ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ। ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ ਪ੍ਰੋਸਪੈਕਟਿਵ (1)।—ਰੀਟਰੋਐਕਟ, ਕਿਰਿਆ।”

65. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਦੋ-ਜੱਜ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਸਟਾਫ ਯੂਨੀਅਨ (ਮੱਦਰਾਸ ਸਰਕਲ) ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, ਨੇ ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਅਤੇ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 593)

“20. ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (13ਵੀਂ ਐਡੀ.) ਕੇ.ਜੇ. ਐਯਰ, ਬਟਰਵਰਥ, ਪੰਨਾ 857, ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ (ii) ਬੀਤੇ, ਬੰਦ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣਾ; ਜਾਂ (iii) ਅਰਜਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ; ਜਾਂ (iv) ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ। ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ, ਸਥਾਈ ਐਡੀ., ਵੌਲ. 37-ਏ, ਪੰਨੇ 224-25, ਇੱਕ "ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ ਜਾਂ ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਅਰਜਿਤ ਜਾਂ ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਅਰਜਿਤ

ਵੇਸਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਦਾਇਤਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਫਰਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬੀਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਯੋਗਤਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ।

21. ਐਡਵਾਂਸਡ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਰਾਮਨਾਥਾ ਐਯਰ (3ਜੀ ਐਡੀ., 2005) ਵੱਲੋਂ "ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ" ਅਤੇ "ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੰਨਾ 4124, ਵੈਲ. 4 ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ.—ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ; ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ।

(ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਫੈਸਲੇ, ਆਦਿ ਦਾ) ਪਿੱਛੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੇ ਅਸਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨਾ। —ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ। (ਬਲੈਕਸ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, 7ਵੀਂ ਐਡੀ., 1999)

“ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵਿਟੀ” ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਕੀਲ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਹੀ ਮਾਇਨੇ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੋਰੇਓਵਰ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਜਿਸਨੂੰ "ਸੱਚੀ ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵਿਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਸ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਸੰਕਲਪ, ਜਿਸਨੂੰ "ਕੁਆਸੀ-ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵਿਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ ... ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਪੂਰੇ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ... [ਟੀ.ਸੀ. ਹਾਰਟਲੀ, ਯੂਰਪੀਅਨ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਲਾਅ ਦੇ ਅਧਾਰ, ਪੰਨਾ 129 (1981)]।

xx xx xx

ਪਿਛੋਕੜ.—ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਣਾ; ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ।

ਇਕ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ।

“ਪਿਛੋਕੜ” ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਕਾਫੀ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿਗ਼ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿਛੋਕੜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਹੀ ਸਹੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।' (ਵੈਲ. 44, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, 4ਥ ਐਡਨ., ਪੰਨਾ 570, ਪੈਰਾ 921।)”

66. ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਜੈ ਮਹਾਕਾਲੀ ਰੋਲਿੰਗ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੰਨਾ 200, ਪੈਰਾ 8)

“¶8. “ਪਿਛੋਕੜ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਣਾ, ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਪਿਛੋਕੜ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਦਾਇਤਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਸੀਲਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

67. ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵਿਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਨਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

18. ਵਿਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਰਾਕੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛੋਕੜ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਰਜਿਤ ਵਸੀਲਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛੋਕੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਿਛੋਕੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਠੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਪੂਰਵ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛੋਕੜ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਦਾਇਤਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛੋਕੜ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਸੀਲਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।28 ਵਿਨੀਤਾ ਸ਼ਰਮਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,29 ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਭਾਗ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ:

"35. ਸ੍ਰੀ ਸਚਾਰ ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰੀ, ਗਰੀਕਾਪਤੀ ਵੀਰਾਇਆ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਸੁਬਿਆਹ ਚੌਧਰੀ , ਜੋਸੇ ਦਾ ਕੋਸਟਾ ਬਨਾਮ ਬਾਸਕੋਰਾ ਸਦਾਸਿਵ ਸਿਨਾਈ ਨਾਰਕੋਨਿਮ , ਗੋਵਿੰਦ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. , ਹੈਨਸ਼ਾਲ ਬਨਾਮ ਪੋਰਟਰ , ਯੂਨਾਈਟਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਬਨਾਮ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ, ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 23-1-1973 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਔਚਿਤਯ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜੋ ਬੇਦਖਲੀ ਹੋਣ ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਛੀਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਸ੍ਰੀ ਸਚਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਮਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਲਈ ਫੋਰਮ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ। ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੀਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਡੇਟ ਆਰਟੀਕਲ 20(1) ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

29 1992 ਸੁਪ. (1) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 191. ਬਲੈਕ ਲਾਅ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਣਾ; ਜੋ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣਾ; ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ। ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਸੇ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਦਾਇਤਵ, ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਅਪੰਗਤਾ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਰੀਟਰੋਐਕਟਿਵ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਿੱਛੇ ਹੋਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਨਵਾਂ ਦਾਇਤਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

36. ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ (4ਵੀਂ ਐਡੀ., ਵੌਲ. 44, ਪੈਰਾ 921) ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ:

"921. "ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ" ਦਾ ਅਰਥ।—ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ" ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਕਾਫੀ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਸੌਦਿਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਹੀ ਸਹੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।'

37. ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 23-1-1973 ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਟ-ਆਫ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਚਾਨਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੱਥ ਸੋਧ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਲੇਖਣ ਜਾਂ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ", ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਲੇਖਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਟਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਣਗੀਆਂ ਜਦੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।"

19. ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਪਿੱਛੇਕੜ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਨੂੰ ਸੇਵਾ 'ਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। 5 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਸੁਪਰਨਿਵ□ਤੀ, ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ, ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਾਂ ਮੌਤ ਜਾਂ ਹਾਦਸੇ ਜਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ, ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ, ਜਿਸ 'ਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਡ/ਡੀਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਸਹੀ ਅਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇਕੜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 16 ਸਤੰਬਰ 1972 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਨੂੰ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਅਤੇ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਬਰਾਬਰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1(3)(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਸਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧੀ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20. ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 14, 19(1)(ਜੀ), 21 ਅਤੇ 300-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਲੰਘਣ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, 3ਰੀ ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸੰਗਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਸਨ PAG ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਲਾਭ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਦਭਾਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਲਾਭ ਹੈ, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ/ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਅਸਰ ਵਾਲੇ ਸੋਧ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਝ ਆਇਆ। ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਚਾਨਕ ਲਾਭ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕੰਜੂਸੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ PAG ਐਕਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ S-42013/1/95-SS.(II) ਮਿਤੀ 3ਰੀ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਕੂਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਟੀ.ਐਮ.ਏ. ਪਾਈ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਦਾਂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਕਰਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਜੋ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਿਆ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ/ਹਨ। ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਪਾਰੀਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾਖੋਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਨੂੰ "ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਕੂਲ ਫੀਸ" ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਸਕੂਲ, ਜੋਧਪੁਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

21. ਅਮਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸੇਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਭਰੋਸਾ ਲੋਹੀਆ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ33$_{SUPERSCRIPT}$ ਗਲਤ ਹੈ। ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੀ ਬਹੁਮਤ ਰਾਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੀ.ਐਨ. ਭਗਵਤੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਨਿਯਮਾਂ, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 19-ਏ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤ ਐਕਟ (ਨੰਬਰ 2 ਦੇ 1980) ਦੁਆਰਾ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1972 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 80-ਜੇ ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 78 ਵਿੱਚ, ਅਮਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸੇਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ, ਆਪਣੀ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਵੈਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਮੀ ਜਾਂ ਖੋਟ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੈਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਕਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਮਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਸੇਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ, ਸੋਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

22. ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੈਧ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਨੇਹਾਇਤ ਅਣਉੱਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ। ਸੋਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਭਾਵ, ਕਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੰਪ੍ਰਭੂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨਾਲ

ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਯਾਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬੰਧਨ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਬੰਧਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਿਹੜੇ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂਚਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ, ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐਸ-42013/1/95-ਐਸ.ਐਸ.(II) ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਨੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੇ ਭਲਾਈਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ "ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ" 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਸੌਤੇਲੀ ਮਾਂ ਵਾਲਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਠਿਨ ਅਤੇ ਹਠਧਰਮੀ ਕਸਰਤ ਵਜੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹ

ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਚਾਰ ਨੂੰ ਆਰੰਭਿਆ, ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਦੰਡ, ਜ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।" ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤਾ, ਦਫਤਰ, ਰਿਵਾਜ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ, ਪਾਬੰਦੀ, ਛੋਟ, ਵਰਤੋਂ, ਪ੍ਰਥਾ, ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਗੱਲ ਜੋ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਮੁੜ ਜਾਂ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

24. ਰੀਪੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ, ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀਪੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਜਾਂ ਭੁਗਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਦਾਇਤਵ, ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਸਲ, ਬਣਾਈ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇਠਾਨੰਦ ਬੇਤਾਬ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਦਿੱਲੀ[35]SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਰੀਪੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤੀ ਵਾਇਰਲੈਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਫ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1949 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ[36]SUPERSCRIPT ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ, ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਸਤਿਤਵ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਵੀ, ਇਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਉਕਤ ਪਹਿਲੂ ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖੁਦਾ ਬਕਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੈਲੇਡੋਨੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ[37]SUPERSCRIPT ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਠਾਨੰਦ ਬੇਤਾਬ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“6. ਇੱਕ ਰੀਪੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਆਮ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, 2ਜੀ ਐਡੀ., ਵੌਲ. 31, ਪੰਨਾ 563, ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਇੱਕ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਕਟ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।”

ਖੁਦਾ ਬਕਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੈਲੇਡੋਨੀਅਨ ਪ੍ਰੈਸ, ਚਕਰਵਰਤੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਸਟਿਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੰਨਾ 486 ਤੇ: "ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਪਾਦਕੀ ਸੋਧ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਟੈਚਿਊਟ ਬੁੱਕ

ਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ, ਸੋਧ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਐਕਟ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ। ਕਦੇ ਕਦੇ, ਸੋਧ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੀ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼, ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਕਟਾਂ ਕਹਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਧਾਨਕ ਵਸੰਤ ਸਫਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਚਾਉ ਖੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ,...."

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਅਣਜ਼ਰੂਰੀ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਧਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਭ੍ਰਮਿਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 1952 ਦੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ 1949 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਐਕਟਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੂਜੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ।" ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕ੍ਰੇਇਜ਼ ਆਨ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ, 3ਜੀ ਐਡਨ., ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 349 'ਤੇ:

“ਕਦੇ ਕਦੇ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇੱਕ ਐਕਟ, ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਟੈਚਯੂਟ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਟੈਚਯੂਟ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਸਟੈਚਯੂਟ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ”।

ਨਿਆਂਕਿਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਲਿ. ਨੇ ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 267 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਆਮ ਫਾਰਮ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: “ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ…. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਲਾਗੂ, ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਏਗਾ”। ਇਸ ਲਈ ਦੋ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਸਤਿਤਵ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਦੀ ਔਲਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਬਚਾਉ ਕਲਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਹੈ ਉੱਤਨੀ ਹੀ ਹੈ।”

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਸੋਧਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਸਤ. ਹਰਭਜਨ ਕੌਰ ਅਤੇ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਨੈਲ ਕੌਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ 1952 ਦੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇੱਕ ਸੋਧਣ ਐਕਟ ਦੀ ਰੱਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

25. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8162 ਦੇ 2012 ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਰੁਕਾਵਟ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, 3 ਅਪ੍ਰੈਲ 1997 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ

ਗ੍ਰੈਚਿਊਟੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰੁਕਾਵਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ [ਸੰਜੀਵ ਖੰਨਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ 'ਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਗੁੱਡਇਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਨਿਜ਼ੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 31ਜਨਵਰੀ 2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧੂਰਾ ਰੁਕਾਵਟ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. (ਸੀ) ਨੰਬਰ 2235 ਆਫ 2020, ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੇਂਟ ਜ਼ੇਵੀਅਰਜ਼ ਹਾਈ ਸਕੂਲ. ਜੈਸ਼ਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਘੋਸ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ 'ਚ, ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

26. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੇਸ ਅਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹੇ ਗਏ ਰੁਕਾਵਟ ਆਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਜ਼ੀ ਸਕੂਲ ਅੱਜ ਤੋਂ 6 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ/ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚੁੱਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮ/ਅਧਿਆਪਕ ਪੀ.ਏ.ਜੀ. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਫੋਰਮ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ
(ਸਹਾਇਤਾ : ਸ਼ਸ਼ਵਤ ਜੈਨ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ)
ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate